

[Aksel Larsen.]

så de har dem som tilskud til deres løn-udbetalinger. De to sociale kompensationsforslag synes at skulle koste i alt 200 mill. kr., og så har man det lille lovforslag, som regeringspartierne ordførere udtrykker næsten paroksyntisk begejstring for, forslaget om, at papir- og papafgiften skal bortfalde, og det vil koste 55 mill. kr. Det er altså 555 mill. kr. på den ene side og 1.400 mill. kr. på den anden side. Det forandrer uægtelig statsbudgettet i ganske betydelig grad, og jeg synes dog, regeringen burde overveje, om dette er helt rimeligt.

Hvis den endelig vil være så glubsk, og hvis den endelig tror, at de prisstigninger, der bliver følgen af dette her, på nogen måde kan hjælpe på Danmarks økonomi, så burde regeringen da overveje, om der ikke kunne blive råd til mere kompensation for momsforhøjelsen, end man her foreslår. Jeg kan erindre om, at da moms blev indført i sin tid, blev den ledsaget af en tilskudsordning for mejerivarer o. lign., som bevirkede, at hjemmemarkedspriserne ikke slog igenem for disse varers vedkommende; det var måske ikke urimeligt, om man opretholdt den ordning. Men i lovforslaget har man udtrykkelig skrevet, at mejeriprodukter, der sælges på hjemmemarkedet, ikke skal friholdes.

Så er der spørgsmålet om persontilskud. Da moms blev gennemført i 1967, var der også noget med et persontilskud til dem, der ikke kom ind under de kategorier, der er nævnt i to af de lovforslag, der skal behandles her i dag. Kunne der ikke blive råd til det? Jeg er naturligvis fuldt opmærksom på, at de to kategorier, der er særlige lovforslag om kompensationer til, omfatter medborgere, som har stemmeret, medens persontilskuddene i sin tid i temmelig høj grad gik til medborgere, der ikke havde stemmeret. Men jeg vægrer mig ved at tro, at det skulle være grunden til, at regeringen kun vil kompensere netop på disse områder.

Jeg henstiller altså, selv om jeg ikke har stort håb, til overvejelse, at man, hvis man alligevel vil gennemføre denne glubske forhøjelse af afgifterne, kompenserer noget mere og på andre områder end foreslået af regeringen.

Så er der forslaget om, at papir- og papafgiften skal bortfalde. Jeg forstår regerings-

partiordførernes store glæde over det; de udtrykker alle sammen glæde, og man forstår, at det er noget, de har længtes efter, lige så længe denne regering har eksisteret og måske længere. Vi har ellers ikke mødt megen velvilje ved de lejligheder, vort parti her i tinget har stillet lovforslag om, at afgiften på papir og pap skulle bortfalde; da har der ikke været tale om, at det kunne lade sig gøre, man var ikke spor glad for vore forslag.

Jeg har måske lov til at komme med den personlige bemærkning, at det naturligvis er rimeligt at takke hr. Enoch Nielsen, fordi han så stædigt og vedholdende har presset på over for regeringen og folketinget for at få afgiften på papir og pap afskaffet. Men når regeringspartierne ordførere her fra folketingets talerstol takker hr. Enoch Nielsen og siger: Det er rigtignok godt, du har presset på, så kunne de måske også godt takke mig, for jeg har nu presset på, før hr. Enoch Nielsen kom i gang; jeg har stemt imod papir- og papafgiften, da den i sin tid blev indført, og vort parti har flere gange her i tinget stillet forslag om, at den skulle bortfalde. Jeg synes, dette skulle siges.

Så vil jeg samtidig sige, at da moms blev gennemført i 1967, var det vor intention — og jeg forstod også, at det var den daværende finansministers intention — at så snart den var indkørt, skulle vi i folketingsåret 1967-68 tage fat på en kulegravning af hele forbrugsskatteområdet og revidere, regulere nedad eller eventuelt helt afskaffe adskillige punktafgifter af den simple grund, at momsens indførelse måtte bevirke, at der skulle ryddes op i afgiftsjunglen i det hele taget, og at en række punktafgifter måtte anses for at være blevet erstattet af moms. Jeg indrømmer, at vi ikke dengang tænkte på, at det ville være muligt totalt at afskaffe tobaksafgiften eller ølafgiften eller spiritusafgiften eller lignende afgifter, der giver milliardbeløb, eller bilskatterne. Men på den anden side er der jo afgifter på en hel del elementære forbrugsvarer, som befolkningen ikke kan undvære; ja, visse af disse forbrugsvarer er befolkningen ved lov tvunget til at anvende. Disse forbrugsafgifter, som samtidig giver ret beskedne beløb til statskassen, burde naturligvis totalt forsvinde, og andre kunne virkelig reguleres. Nå ja, af grunde, alle kender, blev